

KANADSKÉ LISTY

"Publications Mail Registration No. 09820"
Agreement No. 40012841.

388 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3, Canada. Tel. /905/ 278-4116. mirko388@attcanada.ca

No. 9-10, Vol. 27., September-October--Září-říjen 2003.

Exil je místo, kde se myslí na domov

Lidé emigrují a stávají se emigranti. O exulantech však nelze říci, že „exilují“. Když už použijeme slovní základ „exil“, tekne se, že lidé „odcházejí do exilu“.

Proč nám tu chybí sloveso? Výraz pro rozhodnutí, pro aktivitu, nikoli jen pro stav. A pak, kde to je, ten exil? Kam se do něj chodí?

Je všude tam, kam lidé odcházejí s nadějí, že se budou moci vrátit domů, nebo odkud se budou moci vrátit domů. Zároveň je exil tam, kam odcházejí s nejistotou, nebudou-li nakonec pochováni na hřbitově plném náhrobků s docela cizími jmény. Jen toto obojí je exil. Rozpětí mezi velkou nadějí, snem a svírající nejistotou. Exulant, na rozdíl od emigranta, se zkrátka nemůže vrátit domů, pokud se v jeho vlasti něco podstatného nezmění.

Exil je místo, kde se myslí na domov, kde se pro něj pracuje, kde se pro něj bojuje, a tedy i umírá. Smyslem exilu je domov jako vzdálená starost, nikoli jako sladká samozřejmost, která je všude kolem. Exil je svým způsobem denní snění o nedostupném domově. Exulant přece nový domov nehledá. To všechno mezi kulicemi, v cizí krajíně, mezi lidmi mluvícími cizími jazyky. Mezi starostmi o obživu, mezi nevyhnutelnými únavnými spory s ostatními exulanty.

Exil je všude, kam přicházejí lidé s idealistickými motivy, když obětují hodnotu existujícího domova pro naději na domov lepší nejen pro ně, ale i pro ostatní. Ano, naděje i nejistota exulanta se týkají domova. V tomto rozpětí mezi nadějí a nejistotou je velikost i tragédie každého skutečného exilu, skutečných exulantů, bez kterých by dějiny ztratily svoji dynamiku, svoji otevřenost, svoji nepřetvářelost jako prostor svobody.

V naší národní paměti, která je – tak jako je tomu i u jiných národních pamětí – zároveň i mytologií, nemáme mnoho známých exulantů, totiž těch, kterým tak skutečně říkáme. Exulantem je Jan Amos Komenský a lidé jeho doby a jeho osudu – Václav Holý, Pavel Šrámek, Karel Škréta. Komenský jako prototyp českého exulanta je ten, který se loučil s vlastí na Růžovém paloučku a už se nevrátil. Jeho příběh spolehlivě dojmá, nezavazuje a hlavně neprovokuje žádné nepřijemné otázky.

Člověk, který byl vyhnán z vlasti pro vlnu, nemohl se vrátit domů a pak zemřel v cizině. To je pro nás domek exulant. Všechny ostatní nazýváme v obecné řeči a často v pracích historiků pouštní emigranti. Proč tak bezděky či záměrně upíráme exulantům jejich užitečnou motivaci: emigrant prostě odešel za lepším a nás tedy v tom nechal – to je samozřejmě nespravedlivé, užkoprávně definice emigranta, do kteréžto kategorie započítává většina lidí u nás i exulanti.

Jak by to bylo s obrazem Komenského v naší národní mytologii, kdyby se vrátil s těmi svými druhy ve víře, kteří využili vpádu saských vojsk do Čech v roce 1631, aby doma zažili uprké zklamání?

Prototypem problematického návratu exulanta je ostatně už návrat prvního českého Evropana duchem i společenskými kontakty a zároveň prvního našeho známého exulanta – Slavníkovce Vojtěcha. Odešel ze země proto, že to myslel s křesťanstvím vážně, a doma to vzbuzovalo přinejmenším nelibost. Byl to problematický odchod, vždyť byl biskupem. Pak se vrátil, aby mohl plnit své povinnosti, ale jen na čas. Vzápětí musel odejít podruhé. A když se měl podruhé vrátit na nelibost císaře Ottů III., vyvrážel

díl celého jeho rodu, takže druhý návrat už nepřipadal v úvahu. Vojtěch se nevrátil, tak jako Komenský. Svatostoučen byl za mučednickou smrt na vzdorné či zoufalé cestě od nás pryč, na cestě k pruským poháním.

Osudy slov a údaje frekvenčního slovníku, pokud jde o exil a emigraci, o čemsi vypovídají. Máme zkrátka s exilem, s exily problém. Exulanti se někdy vracejí – v tom je ten problém.

Mám pro tuto hypotézu ještě další důkaz, jakoby z obráceného gardu. Málo se hlásíme i k tomu, že jsme byli jednou dobu hostiteli exulantů, přijímající zemi pro exulanty ze sovětského Ruska a Ukrajiny a pak z nacistického Německa a Rakouska. Málo se tím chlubíme, ačkoli je to mimo jiné nepřímý, ale velmi pádný argument pro to, že přes všechny slabiny bylo meziválečné Československo demokracií nadstandardní. Bratřím Mannovým nabídla domov jako předpoklad udělení občanství chudá vysočanská obec Proseč, nikoli města ve Švýcarsku, v nichž se o ně předtím ucházeli. Nedávno jsem byl u vydání knížky o tom skvělém příběhu státních prosekářských radních a bylo to v poslední chvíli: pamětníci brzy již budou mezi námi. Mohlo se stát, že by příběh ve své autenticitě a ve svých významných detailech definitivně zmizel z naší paměti. Proč se tak málo hlásíme k těmto dobám české velkorysosti, otevřenosti – samozřejmě, že i tehdy bojoval s urputnou zdejší malicherností a sobeckostí?

Jak rád bych na tyto otázky znal odpověď. Myslím si zatím, že problém exilu a exulantů je v tom, že ať se již vrátili, či nevrátili, exulanti nás konfrontují s novou, ostrou a zároveň posmutnou zkušeností, kterou těžce nabyli ve světě a my se jí obhýbáme, protože jsme ve světě nebyli. Anebo jen na výletě, na dovolené. Žili jsme příliš dlouho pod neprodyšným poklopem, než abychom neměli obavy z konfrontace se světem.

Naši exulanti nám tento svět představují už tím, že jsou. Na rozdíl od ostatních cizinců, kteří kupodivu neumějí slovo český, tihle lidé český umějí, takže je rozumíme a oni nám. Právě proto je to s nimi těžké: jsou to vlastně cizinci, ale rozumíme nám a my jim. Jsou příliš jiní než my a nás to znepokojuje. Tak jim raději nedáme ani jméno, které si zaslouží.

Doufám, že nikoho nekárám. Tak to prostě bylo, tak to prostě je. Co tedy s tím? Otevřít se tomu.

To, co odělavalo Brno, které žije na dlouhá léta, že i navždy, civilní problém exilu do zdi svých muzeí a paláců, ale i svých škol. Brno, které konečně vyšlo exulantům vstříc, když my, ostami jsme tak dlouho před nimi přivírali dveře. Ujalo se role, kterou zatím nikdo v takovém rozsahu a s takovou důkladností nechal hrát.

Brno, to jsou ovšem konkrétní zdejší lidé, kteří si ten odvážný úkol předsevzali, pan Kratochvíl především. Budiž jim za to vysloveno velké uznání. Protože tím, že nás problém s exilem vynášel na světlo, posilují naše národní sebevědomí.

To, co potřebujeme ze všeho nejvíce. Náš exil, všechny jeho vlny, a myslím tím naše vědomí o nich, bude brzy mnohem více než dnes položkou naší jistoty. Konstatuji, že dnes jsme na cestě k sebevědomějšímu národu Čechů, Moravanů a Slezanů významně pokročili.

PETR PITHART,
předseda Senátu ČR.

Týden zahraničních Čechů

Slavnostní zahájení Týdne zahraničních Čechů v Praze bylo 29. září ve Velké aule Karolína. Bylo to skutečně imponující zahájení. Promluvil rektor Karlovy univerzity Ivan Wilhelm. Řekl m. j.: „Vaše přítomnost v Praze dokazuje nejen váš neutuchající zájem o svou starou vlast, ale i snahu toto dění ovlivňovat. Tohoto vašeho odhodlání si vážím dvojnásob... Váš příklad působí a hrdé práce může být poučením pro naši cestu do Evropy.“ Pečlivě připravené projevy měli také Petr Pithart a náměstek MZV Pavel Vošalík.

PRAHA 28. 9. - 4. 10. 2003

Na Karlově univerzitě v Praze probíhalo celý týden setkání asi 300 zahraničních Čechů z 28 zemí světa od Slovenské republiky až po Jižní Ameriku, Austrálii, Afriku a Asii. Toto setkání navazovalo na setkání z let 1998 a 2000. Opět se potvrdilo, a snad ještě výrazněji než v předchozích letech, že každá skupina Čechů v zahraničí má specifické problémy, což se také promítlo do náplně diskusních panelů a sympozií. Více než dva dny se jednalo o ztrátu a znovunabytí českého občanství, o restituci majetku, který byl emigrován po roce 1948 a 1968 zabavován, o trvalém návratu do České republiky, ale také o pomoci, kterou krajané Česku v posledních letech věnovali. Pozornost byla samozřejmě věnována i problémům krajanů, kteří se z Čech vystěhovali z důvodů ekonomických – zajištění lepších životních podmínek pro sebe a své rodiny, čili tzv. staro-krajanům, jak byli označeni na setkání v roce 2000. Bohužel jim nebylo věnováno tolik času, kolik tyto komunity zaslouží a potřebují.

Informační media sice setkání zahraničních Čechů v Praze velkou pozorností nevěnovala, zato však se setkala se značným zájmem významných politických osobností. Týden probíhal pod záštitou místopředsedy vlády a ministra zahraničních věcí ČR Cyrila Svobody, který přišel jednat pozdravit ve čtvrtek 2. října, rektora Univerzity Karlovy Ivana

Wilhelma a primátora hlavního města Prahy Pavla Béma, kteří spolu s předsedou Senátu Parlamentu ČR Petrem Pithartem hovořili na slavnostním zahájení ve Velké aule Karolína. V úterý 30. září pronesli úvodní projevy k sympoziu Přítomnost a budoucnost českých komunit v zahraničí předseda vlády ČR Vladimír Špidla, předsedkyně Státní komise Senátu Parlamentu ČR pro krajany žijící v zahraničí Jitka Seitlová a Jiří Karas, předseda Podvýboru Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR pro styky s krajany.

Jednání zahraničních krajanů doprovázela celá řada dalších akcí. V neděli byla zahájena v galerii Jaroslava Fragnera výstava Českí architekti v zahraničí. Celý týden probíhala přehlídka Česká filmová tvorba v zahraničí, při které byly v síni Národního filmového archivu PON-REPO promítány filmy sedmi českých tvůrců v zahraničí. V úterý byla v Muzeu hlavního města Prahy slavnostně otevřena výstava o historii a současnosti Čechů v Americe a česko-amerických vztazích, nad kterou převzali záštitu předseda Senátu Parlamentu ČR Petr Pithart a velvyslanec USA v ČR J. E. Craig R. Stapleton. V pátek večer proběhlo slavnostní shromáždění českých žen ze zahraničí spojené s předáním ocenění „Významná česká žena ve světě 2003“.

Celý týden probíhal pod heslem Přítomnost a budoucnost českých komunit v zahraničí.

„Jednota“, Danuvar.

Špidla řekl krajanům, že je ČR potřebuje

PRAHA Republika vás potřebuje, ujišťoval krajany premiér Vladimír Špidla (ČSSD), který vystoupil večera v Karolíně na Týdnu zahraničních Čechů. Vláda podle něj připravuje projekty, který má umožnit návrat do vlasti všem Čechům žijícím v zahraničí, kteří o to budou stát.

O této možnosti hovořili především Češi žijící na Slovensku. Stežovali si na to, že vláda láká do republiky cizince, aby vyrovnala úbytek obyvatel, zatímco o zahraniční Čechy nemá zájem. Model vycházející z kanadských zkušeností se podle premiéra nejprve vyzkouší, než se rozhodne „ve velkém stylu“. Krajané ze Slovenska budou mít přednost, protože bude založen na kulturní blízkosti. Do zahraničí v novodobé české historii podle Špidly odešlo na půl milionu lidí: 255 000 v letech 1947 až 1967 a dalších 245 000 v letech 1968 až 1969. Pro „národ naší velikosti“ je to mnoho. Tato nedobrovolná emigrace byla jednou z příčin úpadku, soudí premiér. Podle odhadu krajanů žijí v zahraničí celkem asi dva miliony Čechů (CTK).

„Metro“, 1. 10. 03.

Pocta exprezidentovi

Havla vyznamenal také Kanada

Bývalý český prezident Václav Havel byl z rozhodnutí kanadské generální guvernérky Adrienne Clarksonové jmenován nositelem nejvyššího stupně Řádu Kanady. Ze 109 oceněných tímto nejvyšším kanadským vyznamenáním je letos jediným a celkově teprve třetím cizincem od založení řádu v roce 1967. „Václav Havel je vzorec hodnot, o které Kanada dává usilují“, řekl kanadská velvyslankyně v Praze Margaret Huberová.

Pardubice

Města propojí

čtyřproudová silnice
Hradec Králové a Pardubice během několika let spojí čtyřproudová silnice. Na širší vozovce se již pracuje, první čtyřproudové úseky, které vede mezi Hradcem Králové a Březhradem, by měl být hotov ještě letos.

Odškodnění

Všichni zavlečení do gulagů byli odškodněni

Česká správa sociálního zabezpečení vyřešila případy všech dosud žijících lidí, kteří byli po roce 1945 odvezeni do tehdejšího Sovětského svazu a požádali si o odškodnění. Za oprávněné uznala správa 17 žádostí ze 175 a těmto lidem vypláta 9,2 milionu korun.

Cesty do USA

Pasy musí mít i nemluvnata

Zpřísnění předpisy amerických úřadů při cestách Čechů do USA se dotknou i dětí. Od 1. října musí mít vlastní pas i každé dítě včetně nemluvnat. Zapsání dítěte do pasu jednoho z rodičů už nebude pro vstup na americké území stačit.

HLAVNÍ SE SEŠLI.

Svatý Hostýn (ČTK) - Na čtyřtisíce lidí si sobotní Poutí mullu na Svátý Hostýn na Kroměřížsku připomněli mučení a smrt svých přátel v komunistických žalářích.

Slavnostní mši v bazilice Nanebevstání Panny Marie celebroval dlouholetý vězeň komunistického režimu, královéhradecký emeritní arcibiskup Karel Otčenášek.

Bývalí političtí vězni se shodli na tom, že i po 14 letech od listopadu 1989 česká justice postrádá vůli k řešení jejich situace, a vyzvali všechny dozorce z komunistických lágrů ke zpytování svědomí. „Je mi smutno, že někteří zločinci ani po letech neuvědli jediné slovo omluvy. Nevolám po jejich potrestání, ale po uznání jejich viny“, řekl Josef Zajíček, kterého komunisté věznili sedm let.

Kanadské Listy

INDEPENDENT PUBLICATION
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Secretary of the Editorial Board:
Jana Janečková-Bayerová.
Tel. /905/ 278-4116.
E-mail: mirko388@attcanada.ca

Články, objednávky inserátů, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.
List vychází 6x za rok.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ... \$ 19:00
USA, letecky \$ 24:00
Česká republika a
Slovensko: dobrovolné předplatné
Ostatní zámorí, letecky: \$ 28:00

Sdělení čtenářům v ČR: dobrovolné
předplatné lze poslat na adresu:
Pavel Svoboda, Na Vyhlídce 175,
252 63 Roztoky u Prahy.

IN MEMORIAM

Zpráva, že 20.7.2003 zemřel v Torontě po delší nemoci Antonín Večeřa, byla pro mě šokující. Byl to můj ročník/narodil se 1.2.1927 v Napajedlích, byl to sportovní typ. Věděl jsem, že v mládí skautoval a že tato jeho činnost ho přiměla k odchodu do exilu po únoru 1948. Přes Rakousko se dostal do Itálie a pracoval jako fotoreportér. V roce 1952 se dostal do kanadské Batawy, ale pak se stal fotografem a filmařem. Časem se specializoval na fotografie celých tříd všech stupňů škol při jejich graduaci. Uměl psát a četné jeho fejetony v "Našich Hlasech" ze 60. let o tom svědčí. Skvělým úvodníkem přivítal naši královnu Alžbětu II. při oslavách 100. výročí založení Kanady. Naše foto je z roku 1976 a je na něm usměvavý, jak si ho pamatujeme. Mezi pozůstalými je jeho manželka Waltraut, dcera Sonya s rodinou a dcera Andrea. Je pohřben na hřbitově Mt. Hope v Torontě, na Erskin Ave. Poznamenal jsem si tato jeho slova: "Pro nás, kteří jsme odešli, když nám bylo 20 let, je domovem Česká republika a stále se tam rádi vracíme. Navíc mám štěstí, že mám v Napajedlích výborné přátele. Takže nic zvláštního. Řečeno slovy Karla Čapka: Obyčejný život..."

Jihočech, kterého znají i v Kanadě

Narodil se před devětačtyřiceti lety v Táboře, vystudoval keramickou průmyslovku v Bechyni a studia si prohloubil ještě v moravské metropoli Brně. Jmenuje se Jan Sovák a už v dětství se zamiloval do dobrodružných knížek ilustrovaných Zdeňkem Burianem. Po ukapci v roce 1968 začal vážně uvažovat o emigraci. Později utekl přes Švýcarsko do Kanady, kde se časem prosadil jako návrhář.

Nedaleko Calgary vyrostlo muzeum dinosaurů, kde se Jan Sovák ucházel o zaměstnání. Vytoužená cesta se mu otevřela po namalování dvaceti velkých olejomalb pro muzeum ve Forth McMurry. V současné době je úzkým spolupracovníkem doktora Philla Currieho, jenž patří ke špičce světových expertů v paleontologii.

Jan Sovák ilustroval již pětadvacet knih a získal si pověst druhého Zdeňka Buriana. Po sametové revoluci zajišťuje nejméně jednou ročně do pražského Národního muzea, kde se podílí na řadě expozic o životě v pravěku.

Zarmoucené rodině vyslovujeme naši upřímnou soustrast. Janečkovi.

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

V tomto období vzpomínáme 110. výročí narození vynikajícího baťovce Dominika Čipery. Byl mužem vysoké inteligence a racionálního myšlení. Byl pomocníkem Tomáše Bati st. i Jana Bati. Zemřel v r. 1963 v Torontu a je pochován na Batavě. -- Byla odhalena pamětní deska v přístavu v Halifaxu na "Pier 21". V letech 1928 až 1971 jím prošlo přes 1 milion přistěhovalců a uprchlíků, včetně občanů Československa. Postupně tam bude Muzeum kanadské imigrace, po vzoru Sochy svobody v New Yorku. -- Kdokoliv chce požádat o náhradu za nucenou práci v Rakousku, může to učinit až do konce t.r. na rakouské ambasádě v Otawě. -- L. Storzová, 1652 Mountbatten Pl., Victoria, BC V8S 5J9, vydala novou nabídku knih k vácům. Zájemcům pošleme zmíněný katalog obratem pošty. Obsahuje 800 titulů knih a hudby. -- M. Šťastný, 2312 Mathers Ave., W. Vancouver, BC V7V 2H6, zastupuje v Kanadě "Český Dialog", který rediguje E. Střížovská. -- Ústředí ČSSK zrušilo v Torontu svou kancelář a přešlo na internetové spojení. Předsedou se stal M. Šuchma z Orleans, Ont. Organizace má 14 odboček s volenými předsedy. -- Syn prof. J. Svobody z Burlingtonu jménem Andrew /Ondřej/ studuje hudební kompozici ve Francii a loni byl nejlepší ve svém ročníku. -- Brněnská Zoo má nový pavilon kanadské divočiny s totémem a výběhem pro kanadské bobry. Velkému zájmu se těší také pravý indiánský srub. -- Seminář "Policejní práce v oblasti menšin" v Ústí n. L. řídili experti z RCMP /kan. federální policie/. Zjistilo se, že Kanadáné berou své policisty jako kamarády, pomocníky a přátele, což v ČR je nemyšlitelné. -- Hon. konsul ČS v Calgary přijímá žádosti o pasy a po vyřízení v Montreálu je zas v Calgary vydá /odpadne cesta do Montreálu/, ale nevyřizuje žádosti kan. občanů o česká visa. -- V Calgary zemřel pracovitý Milan Suk, 52. -- Pokud má někdo v ČR odpracováno 14 let a chce českou penzi, formuláře má V. Mašata v Calgary. -- V Montreálu byla otevřena česká sobotní škola. Informace jsou na č. /514/849-4495, pí. Klusáková. -- Novým kan. velvyslancem v Praze se stal p. Bruce JUTZI. -- U Děčína havaroval ultralight a zahynul lékař J. Prokopec a kanadský krajan /povoláním fotograf/, který byl v ČR na návštěvě. -- MUDr. Norbert Každan byl v Praze, aby zjistil, jak pokračuje restaurace marocky byv. kom. Lágru VOJNA. -- Výbor Skandinávského-kan. klubu v Torontě požádal kan. poštovní správu, aby vydala známku na počest čestného občana Kanady R. Wallenberga. -- V. Nebeský /Montreál/ během pobytu v Praze napsal několik dopisů redakci LN, které se týkaly nabývání českého občanství, resp. dvojího občanství. -- Manželé Foglovi z Montreálu navštívili Nitru, Piešťany, Bratislavu a Brno. Lojza se setkal s býv. spolužákem v Jablonném n. Orlicí. -- 9.10. zemřel v Torontě býv. učitel František Hanka. Učil na kanadských školách, ale i na letních táborech dětí na Marytownu. Bylo mu 85 let. -- J. Maxant, 8970 Marie Victorin, Longueuil-Brossard, Que. J4X 1A3, nám poslal podrobnou zprávu o úspěšném letošním dětském táboře na Hostýně, poblíž Montreálu. Dvěma turnusy prošlo na 50 dětí. Asociace Hostýn zakoupila pozemek na břehu jezera Lafond, kde budou možné všechny vodní sporty. -- Krajáné kolem Kitcheneru vyslechli poznámky manželů Kotzyových. Tisk pak označil paní Kotzyovou za "vtipnou vyprávěčku z pozice ženy diplomata". /Pan Ambasadér Kotzy bude v Kanadě další rok./ -- V červnu 2003 to bylo 10 let, co v BC zemřel prof. Vladimír Krajina. Jeho urna s popelcem je uložena na vysehradském hřbitově. -- O tom, že Vancouver bude v r. 2010 hostit zimní Olympiádu se rozhodlo v Praze. -- Hledá se George Falada. Žije v Ontariu? Shání se po něm vyd. Stegbauer.

Trochu historie: Dne 12. března 1978 sešli se v Hamiltonu na koncertu pevkyně Milušky Šimkové z Austrálie skoro všichni na krajané tam žijící. Byl mezi nimi také JUDr. Antonín Hynek /uprostřed/, který hlavní hvezdu večera večera uvedl a na závěr jí za krásný zážitek poděkoval. S ním sedí manželé Obroví.

Máme na skladě více než 700 titulů knih, CD, DVD a CD-ROM.
Toll free number: 1 877 287 1015 mail@czech-books.com
www.czech-books.com

1652 Mountbatten Place
Victoria, BC, V8S 5J9
Canada

Myšlenky skáču z člověka na člověka jako blechy, ale ne každého kousnou.

S. J. Lec

Druhá Amerika

Jonathan Reed

Až do doby, než jsem opustil své rodné Missouri, jsem Kanadu považoval za pouhý appendix Severní Ameriky. Věděl jsem o její existenci, ale protože v mých očích neplnila žádný podstatný úkol, ignoroval jsem ji.

Kanadu a Spojené státy od sebe dělí nejdelší otevřená hranice na světě, oba státy mají téměř identický životní styl. Přesto nejsou stejné. Zatímco Kanada je živoucím příkladem váhového stúlece, představí si Ameriku bez všech těch vlásek za nezávislost. Severu proti jihu či Hnu za občanská práva Afroameričanů v 60. letech (nehlédě na války, které USA vedly v cizině) je přinejmenším zvláštní. Kanadáné jsou mnohem zdráhavější bojovníci. Nechápu to jako politickou či morální výhodu, neboť "Velké národy", za jaký se Amerika celá desetiletí považuje, bývají premiány v ne lidskosti a nesořistovanosti. V mém uhlu pohledu je však "Velký národ" ten, jehož příslušníci se domnívají, že je jejich země důležitější než ty ostatní, a tento úzus respektuje i většina okolních zemí. V tomto uhlu pohledu se pak opravdu Amerika jeví jako "velký národ", zatímco Kanada nikoliv.

Zajímavý je i pohled na kanadský patriotismus. Pro Kanadana je totiž fakt, že je Kanadánem, důležitý asi tak stejně, jako fakt, že není Američanem. Mnoho Kanadánů je dokonce na nedostatek kanadské "velikosti" hrdé, jsou pyšní na to, že nejsou patrioty. Vemte si kanadskou měnu. Americké dolary se pyšní podobiznami mrtvých prezidentů, kam se ale na Kanadských dolarech podělí Kanadáné? Skvělým příkladem může být i kanadská vlajka: javorový list až podezřelě připomíná hvězdu. Skoro by se mohlo zdát, že by ji opravdu chtěl být - kdyby ovšem sám k sobě nebyl tak důsledný. List symbolizuje jednotlivé kanadské provincie, prakticky však díky své podobě nemá šanci na další rozšiřování. To Američanům stačilo na vlajce vždy jen přidat další hvězdu - a nový přidružený stát dostal své právoplatné místo.

Jestliže jsou ale Kanadáné pyšní na svou absenci vlastnictví, proč tedy nosí na svých batozích ty malé nážehlovací samolepky s kanadskou vlajkou? Zřejmě ze stejného důvodu, ze kterého by to americký turista nikdy neudělal: každý totiž automaticky předpokládá, že jsou Američany. (I když to není vždy zrovna plus). Kanadáné mají v tomto ohledu smůlu, drtivá většina lidí si je s Američany plete, a to jim nedělá dobře. Neopak Američan, pokud je zaměřen se svým severním sousedem, přejde omýl s úsměvem. Proč taky ne, nikdo přece nenávidí Kanadu! A proto je také představa války mezi USA a Kanadou tak absurdní a směšná: po Belgii je totiž Kanada zřejmě nejméně útočná a agresivní země na světě. Sami Kanadáné ale nicméně v otázce své vlastní národní hrdosti hrají na obou stranách hřístě. Jestliže se po nich vyžaduje vysvětlení, jak to tedy s tou Kanadou a USA vlastně je, zřejmě vám odpoví: Jsme prodlouženou rukou Američanů. Jestliže ale budete od začátku stát "na straně" USA, budou se s vámi celý večer hádat a předhazovat kanadské hrdiny typu Wayne Gretzky, za tímto na jiné (jako Céline Dion) raději zapomenou.

Patriotem s velkým písmenem se však Kanadáné stávají v okamžiku, kdy dojde na hokej. V tomto smyslu jsou Kanadáné velmi podobní Čechům: nejsou vlastenci v pravém slova smyslu, jakmile se ale na ledové ploše začne hrát s tou malou černou věcí, sahají si na srdce. Milují hokej, neboť v něm jsou dobří a jsou v něm dobří proto, že jej milují. Když se před pěti lety hrál v Naganu o olympijské zlato, seděl jsem v jednom z pražských barů. Dva z českých hokejových fanů mne donutili vstát ze židle a povzbuzovat vestoje. "Vstávej, nebo se snad za Čechy sydíš?" Tehdy jsem si uvědomil, že nikoliv vlastenectví, ale hrdost je to, co spojuje, a že i appendix má své místo.

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA

Titul Vyznamná žena 2003 dostala Meda Miládková-Sokolová.

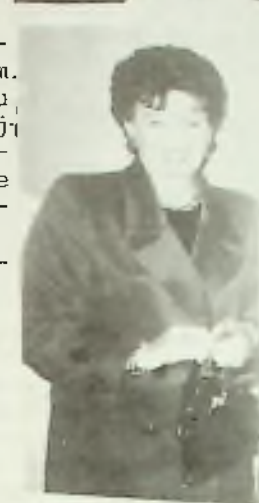
Studentka UK Šárka Alföldyová, Nad Vinicemi 714,252 63 Roztoky, se během Týdne dověděla hodně; píše heslo o Čechách v zahraničí. Uvítá další informace.

Čtenáře zaujme kniha Ivana Brože "Chlapi od Baťů", 196 stran. Zachycuje osudy baťovců v době, kdy šéfoval Jan Baťa. V ČR je populární údajný kanadský výrobek PROENZI, který má být dobrý pro bolavé a namáhané klouby i páteř. Celostránkové inzeráty mají úspěch. Výstava "Český a slovenský exil 20.století", kterou dal pracně dohromady J.Kratochvíl z Brna, je nyní k vidění v Praze a sice v Muzeu Policie České republiky, Ke Karlovu 453/1, Praha 2. Sdělila nám to PhDr. Marcela Machutová, ředitelka Muzea. --Korektorka "KL" J.Raušerová nás upozornila z Prahy, že je správné TO ALBUM a tedy zařazují fotky do alba, podle vzoru Město. Jinak nám sdělila, že se zájem si přečetla knížku paní Andělové z Austrálie "Kam až došlo děvče z Hané". --Tomáš Špidlík, pedagog a autor řady studií a monografií, byl jmenován kardinálem. --Bydlení pro krajany-seniory má v plánu skupina kolem Petry Caineové, Nám.14.října 17, 150 00 Praha 5. Tel.255-799-500. --V Komisi Senátu pro Čechy v zahraničí se uplatňují svým úsudkem a rozhledem senátoři doc.MUDr.Karel Barták, CSc z Hradce a Ing.Ivo Bárek z Vyškova. --Při autogramiádě M.Albrightové a její nové knihy "Paní ministryně"/angl.titul:"Madame Secretary"/ stáli její obdivovatelé a zvědavci ve frontě nejméně 4 hodiny. Byl tam i ex-prezident Václav Havel s paní. --Nuceně nasazení a vězni z konc.lágrů by měli od Němců dostat náhradu před koncem tohoto roku. Vyplácí ji pobočky České spořitelny, kde lidé musí vyplnit a podepsat formulář, jímž se žadatel zříká dalších nároků vůči německým podnikům. Podobně je to i v případě Rakouska. --Česká poslankyně Milada Emerová je příkladem profesionálky, která úspěšně zapadla do politiky. Je známá v Plzni a vyhrála volby svým heslem: "Chci léčit lidi a společnost". --Čukrovou kostku vynášeli v Dačicích na jižní Moravě v r.1843. V létě tam proběhla zajímavá výstava. --Na 30.000 osob v ČR používá na prostatu lék PROVAL. Vyrábí jej firma Valosun. --Radek Dítě/nar.9.2.1979 v Náchodě/ je jedním z nejlepších českých sportovců v cyklokrosu. Je to vnuk Blanky Rejlové z Náchoda. --Pavel Vošalík, náměstek ministra zahraničí ČR, napsal pozoruhodný úvodník do posledního čísla elegantní české revue "The Heart of Europe". Publikace dobře reprezentuje ČR a vychází v pěti jazycích. --Krásně zněl v kostele na sv. Hostýně zpěv Vyškovského smíšeného pěveckého sboru za řízení Filipa Macaka. --"HFD" přinesla článek "Tomáš Baťa a jeho fascinace prací. Na Moravě je dost často dnes slyšet, že by to bylo jistě jiné, kdyby se po změně v r.1989 čs.presidentem stal p.Tomáš Baťa, ml., dlouholetý resident Kanady. /Stejně se na sv.Hostýně šířily zvěsti, že se pražským kardinálem jen o chloupěk nestal Otec biskup dr.Škarda, exulant. Byl dlouho v těsné blízkosti zvěčněného kardinála J.Berana.

Týden zahraničních Čechů

Úspěch Týdne lze posoudit i podle toho, že tam přišel předseda české vlády a sponzor setkání, ministr zahraničí C. Svoboda /vlevo/. Na 400 krajanů bylo počteno přítomností paní Viktorie Špidlové /vpravo/. Vedle ní je "Štika" Týdne: JUDr.J.Anděl, 98, ze Švýcar. Do skupiny "Vyznamných českých žen 2003" se právem dostala Ája Vrzáňová/vlevo/. Sympatický postoj svou řečí a přítomností opět potvrdil Petr Pit-hart/vpravo/. Prostředí Karolína bylo velkolepé, jen český tisk krajanům věnoval pozornost poměrně malou. Přišel i ministr financí Sobotka a i on byl připraven na dotazy přítomných. Svěrázným pohledem na svět upoutala senátorka J.Moserová. Pozornost zaujaly i poznámky vydavatelů krajanových novin, ale větší význam mělo vystoupení dr.Henycha z min.vnitř. Výrazným účastníkem byl poslanec Jiří Karas/vlevo/. 4.10.se konala schůze Stálé komise Senátu pro Čechy v zahraničí, za vedení energické předsedkyně, senátorky J. Seitlové. Mimo rámec Týdne se zařadila mezi významné ženy roku Jana Janečková-Bayerová /vpravo/, která dokázala zázrak: dokázala projet Prahou autem sedmkrát bez nehody, když vydavatel t.l. měl 2 operace. MJ

ronu jsem na doporučení kanadských specialistů vyhledal nejlepšího světového odborníka, operátora šedého zákalu pana profesora Kuchynku v Praze. S ním jsem dohodl termín operace a ten ovlivnil také dobu mého přjezdu do staré vlasti a do Pardubic. Jako čestného občana Pardubic Tě přijal na radnici primátor Jiří Střítecký. O čem jste si povídali? Toho bylo tolik, že by to vystačilo na tři články. Například o kolečkových bruslích a předhánění se s bradeckým primátorem. Blahopřál jsem panu primátorovi k tomu, že vojenské letiště v Pardubicích zůstalo jeho zásluhou zachováno, což má pro město ohromný význam. Poděkoval jsem mu i za to jak pomáhá některým potřebným organizacím jako jsou třeba Klub přátel Pardubicka, Sokol či samozřejmě skauti. Konečně proto jsem měl na sobě i kanadský skautský kroj, abych si připomněl, že tady v Pardubicích jsem ve 4. oddíle se skautingem začínal. Doporučil jsem panu primátorovi, aby se v aktuální věci rozšíření města o okolní obec obrátil o radu na naši paní starostku, která má zkušenost s tím, jak z devíti městeček a vesnic vzniklo město s indickým názvem Mississauga. Naši starostka je 82 let a je také "udělaná" jako pan primátor. Když ji na ulici porazilo malé nákladní auto, auto muselo do opravy, ona ne, jen opráskala a šla domů. Několikrát jsme v minulosti hovořili o Tvé připravované knížce o Pardubicích v zahraničí. Teď je v tomto směru trochu "tiše po pění", znamená to, že se lidé přestali hlásit, nebo Ty sám jsi se tohoto náročnému projektu vzdal? "Ta myšlenka vznikla už za výstavy EXPO 67 v Montrealu, kdy nás arch. Mirek Řepa pozval na oběd do Koli-by a tam vznikl "Klub přátel Pardubicka v zahraničí". To už je ale dávno. Na naši výzvu se lidé z počátku houfně hlásili, teď už tempo podstatně zpomalilo, skoro ustalo. Ale někteří lidé, jako olejský technik pan Jiří Kvaček, dnešním jménem George Cooper, o němž jsme dlouho nevěděli, náhle poslal životopis na 20 stránek. Tešíme se na další. Zatím mám asi 37 jmen od hokejového brankáře Jiřího Črby, přes veteránů, vojáky a politika Mikuláše Ferjenčíka, chemika Ladislava Koldinského (Koldi Petosa), motocyklistu Luboru Šimka až po hoteliéra Adolfa Součka, bývalého majitele mlýna Frant. Winternize či hvězdu monstrosportu 50.let Ing. Jana Zemlu. Prý jste jako Klub přátel v zahraničí zase navrhovali primátorovi nové názvy ulic, i když víte, jaké jsou s tím pak starosti? "Ne, jen přišla teď na to, že při případném rozšiřování města o okolní obec bude třeba šest "Kostelních ulic" a musí se hledat stejné nové názvy, tak jsem doporučil nějaká jména i když se ukázalo, že např. ulice Dr. Antonína Blahouta, ředitelka reálky, už v Pardubicích existuje. Ale třeba vynikající skautský vůdce Nobilis, kněz profesor Ryba, který za totality tolik trpěl, nebo závodník Franta Juhan, který v Pardubicích dlouho bydlel, závodil a dělal městu slávu, i s svou ulicí také zasloužili." IVAN LADYŘ

Listy z Kanady

Vydavatel "Kanadských listů" v Torontu a čestný občan města Ing. Miroslav Janeček nás opět navštívil, tentokrát výměně na podzim.

Letos je už dávno po pěti vzpomínce v Ležákách, tentokrát bez Tvé účasti spoluorganizátora a tlumočníka. Co pohledáváš ve své staré vlasti v tak nevyklém čase? "Na Ležáky myslím i nadále, podporoval jsem je i letos na stránkách Kanadských listů i jiných krajanových novin v zahraničí. Náš kontakt s lidmi kolem Ležáků je neustále živý. Pokud jde o termín meletosní návštěvy, souvisí především s faktem, že jsem právě dokončil deváté číslo novin a mohli jsem balíky vzít hned s sebou do České republiky k rozložení. Ale hlavní důvod byl zdravotní. Stálým psaním a namáháním zraku jsem si přivodil "šedý zákal" na obou očích. Po léčbě v To-

Doporučil jsem panu primátorovi, aby se v aktuální věci rozšíření města o okolní obec obrátil o radu na naši paní starostku, která má zkušenost s tím, jak z devíti městeček a vesnic vzniklo město s indickým názvem Mississauga. Naši starostka je 82 let a je také "udělaná" jako pan primátor. Když ji na ulici porazilo malé nákladní auto, auto muselo do opravy, ona ne, jen opráskala a šla domů. Několikrát jsme v minulosti hovořili o Tvé připravované knížce o Pardubicích v zahraničí. Teď je v tomto směru trochu "tiše po pění", znamená to, že

If your
Social Insurance Number
begins with 9

And your SIN card does not have an expiry date,
you need a new card by

April 3, 2004

Here's how to reapply

Visit your local Human Resources Canada Centre.
Bring proof of identity and work authorization
(documents must be original and valid).
And fill out an application form.

You will keep the same SIN number
but your new card will have an expiry date
that matches the end of your authorized stay in Canada.
There is no cost. You can also apply by mail.

Part of the Government of Canada's plan
to improve management of SINs.

Protect Your SIN - It's Personal!

For more information please call 1 800 706-7218

Or visit the HRDC Web site at
www.hrdc-drhc.gc.ca/sin

To locate the nearest Human Resources Canada Centre,
call 1 800 O-Canada (1 800 622-6232)
TTY/ATS 1 800 465-7735

Human Resources
Development Canada

Développement des
ressources humaines Canada

Canada

O LETCÍCH

Gen.V.Nedvěd a plk.J.Novák
pracují společně na knize

Osudy příslušníků čs. letectva
padlých 1939-1945

ŽÍT NA VĚKY

JAN RAIL
VIT FORMANEK

Českoslovenští letci napsali za druhé světové války jednu z nejčestnějších kapitol naší historie. Na pět set z nich padlo... Věříme, že ani ve „společné Evropě“ na ně příští generace nezapomenou a že tato publikace nezůstane jen posledním pomníkem konkrétních tváří a obětavě tragických osudů.

Pokud knihu nezískáte v prodejnách, zašle Vám Ji Nakladatelství Ostrov, P.O. Box 32, 160 41 Praha 6 (poštovné se neúčtuje).

Žádejte u svých knihkupců. Cena 397 Kč.

Díky nakladatelství Ostrov a p.Jiřímu Stegbauerovi vyšlo nedávno toto vzácné historické dílo: zachycuje se všemi podrobnostmi osudy všech čs.příslušníků RAF v Anglii,kteří za války padli. /Poznámka:Když si někdo objedná knihu ze zámorí,poštovné z ČR bude horentní.Nejlíp je požádat přítele, který do ČR letí,aby tam knihu koupil. Kniha má 222 stran a tvrdý obal./

Václav Kučera /4.2.1930-24.6.2003/ nebyl za války v Anglii a neodešel do zahraničí po únoru 48. Byl učitelem ve Rtyni a základní vojenskou službu nastoupil v r.1951,během které si podal žádost o letecký výcvik. Létal pak jako pilot na různých základnách.Létal mj.na jednomotorovém hornoplošníku K-65 Čáp /byl to výrobek firmy Mráz v Chocni?/,na K-75, K-60. V r.1964 byl přeškolen na vrtulníky MI-1. Jako politicky nespolehlivý byl poslán do cívily v r.1974 a pracoval jako vrátný v Bechyni. Pak byl 15 let korektorem v Novinářských závodech MÍR v Praze. V r. 1990 byl rehabilitován a o rok později byl povýšen na plk.v.v. Velmi si vážil toho, že byl členem IKAR-klubu.

o 311.peruti RAF.Po- sledně jmenovaný měl nedávno slabší srdeční záchvat a je pod lékařským dozorem.--Let.základna v Náměšti n.Oslavou se ruší. Stěhují se tam vrtulníky z Přerova. Ruší se také velitelství pozemních jednotek ve Vyškově, Táboře a Čáslavi.--V Anglii zemřel filmový ředitel Karel Reisz, 76. Pocházel z Ostravy a za války sloužil v RAF.--V útulku s pečovatelskou službou v Harborough Magna u Rugby v Anglii se nachází býv.čs.RAF letec J.Lee-Olbram Pohludka. Po nervové příhodě mluví jen česky. Plk.Váňa v Praze se domnívá, že jde o Františka Pohlodka, nar.24.8.1910 v Brně;měl RAF číslo 82567 a

sloužil u 311.a později na velitelství letectva v Londýně.-- Historik Jan Rail /Náchod/píše publikaci o plk.O.Hrubém,DFC.-- V Kubec vydal knihu "Kde olivy dozrávají".Týká se čs.pilotů ve španělské občanské válce.--Stále není jasné,zda si letci ponechají letiště v Pardubicích a jakou bude mít funkci. Mluví se o elitní pilotní škole.--Do areálu Aera Vodochody přilétly na návštěvu 2 kanadské stíhačky typu CF-18 Hornet:--V Praze zemřel gen.Alois Šiška. Po- dařilo se mu získat z Nadace RAF milion korun na dokončení penzionu pro válečné veterány v Praze-Michli.-- Staré válečné bomby a granáty stále v ČR zabíjejí,hlavně děti."Živou"

americkou bombu z r.1944 v prostoru pardubické firmy PA-RAMO zneškodnil pyrotechnik J.Šplíchal za jeden a půl dne.--Přerovské vrtulníkové letce zdobí stuha od válečných veteránů.-- V listopadu 1918 se skupina 50ti čs.námořníků pod velením setníků Adamce a Rošického zmocnila letiště v Chebu,kde bylo asi tucet letadel typu Brandenburg.--Plk.Jaromír Grygar oslavil v Příbryslavicích "90".--V Roudnici je deska na počest Eduarda Šimona od 311.RAF perutě. StB jej zastřelila při zatýkání 15.10.1949.--Pořadatelé Leteckých dní v Pardubicích a jinde dost zbohatli,ale nepomohli potřebným vdovám po letcích,jak slíbili gen. Šiškoví.Váleční hrdinové jim pomohli svou přítomností zvýšit atraktivnost těchto dní. Šiška oba pány jmenoval.--Výběr svých fotografií vystavoval v pražské Obecní galerii Beseda plk. Ladislav Sítenský.--České firmy budou mít podíl při výrobě pasivního sledovacího systému Věra v rámci NATO.--"Právo" mělo 12.7.03 článek"Poslední let generála Sikorského". Tragedii u Gibraltaru v červenci 1943 přežil jedině čs.pilot E. Prchal.Vyšetřovací komise zjistila, že byla zablokována výšková kormidla.Nejspíš v tom měl prsty britský dublér McLean. Prchal komisi řekl, že to nebyl atentát vyvolaný W.Churchillem.--Fr.Srp se rozloučil s plk.A.Dvořákem na stránkách "L+K". Zemřel 19.5.03 v Montreálu a byl jedním z posledních žijících přímých účastníků "Bitvy o Anglii". Pocházel ze Zbůchu u Plzně a bylo mu 87.--Při návštěvě Vodochod se prez.Klaus přiznal, že jednou na N.Zélandě pilotoval na chvíli vrtulník. Zjistilo se, že Armáda ČR má dnes 63 letounů L-159 a že na nich létá 17 pilotů. Návštěvník přijel v koloně 10ti aut.--Gen.Škarvada přistál v Anglii 27.10. 1940 a Bitva o Británii oficiálně skončila 28.10.1940. Do Bitvy o Británii nezasáhl./Novináři nejsou vždy správně informováni../--Vyšla kniha am.autorů Tolivera a Constabla "Sundejte Hartmanna!" Český text s mnohými fotografiemi má 220 stran a stojí 269 Kč. Nejlepší německý stíhač WW2 byl přes 10 let zajatcem v SSSR.--Českým letcům velí gen.Ladislav Minařík.--23.2.04 oslaví své 90.narozeniny býv.letec,ThMgr.Severin Thůn. Narodil se v Leštině u Zábřeha n.M. a tam také žije. V roce 1946 se pustil do studia bohosloví a stal se farářem česko-bratrské církve evangel. v Šumperku a později v Ostravici.--27.9.43 padl Tomáš Žrník,od 313.perutě RAF. Pocházel z Lutoniny u Zlína.--Ostatky gen.Vlastimila Veselého byly z Austrálie převezeny do rodinné hrobky v Prostějově. Veselý/1913-2001/pocházel od Jičína,ale lézat se naučil v Prostějově,kde měl řadu přátel.-- První vojenskou helikoptéru sestrojil český inženýr Vilém Žůrovec v r.1918.

Ve Mšenu, blízko malebného Kokořínského údolí, žije ve své vile /s výhledem na Český ráj/plk.let.v.v. Zbyněk Čerovský. Jako zástupce velitele leteckého pluku v Hradci Králové byl v 80.letech donucen k vystěhování do Německa,bez práva návratu a ztrátě majetku - SNbáci tomu říkali Asanace. Ztratil pěkný domek v Pardubicích,který dosud -přes všechnu snahu a po soudních jenáních-nedostal zpátky. Jeho kniha o sovětské invázi Prahy v r.68 není k dostání;zasluhovala by další vydání.

Překvapující dar od gen.mjr.let.v.v. O.Schwarze: Když se v roce 2002 sešli čs.zahranicní letci sídlící v Anglii v Praze,daroval všem tuto pěknou kopii /škoda, že není barevná!/obrazu známého anglického umělce Maurice Gardnera, který nazval "Life goes on"/Život pokračuje dál/. Všem podarovaným připsal gen.Schwarz toho věnování:"V meně ještě živých a padlých od 311.Squadrony-srdečně věnuje gen-mjr.O.Schwarz. Následují pak tyto podpisy: Marcel Ludíkar,Karel Pospíchal,Karel Válek,Zbyšek Nečas,Hugo Mellion,František Elston a M.Grofčík. Další 3 podpisy jsou nečitelné.

.....

O PARAŠUTISTECH

Historik Jaroslav Čvančara vydal v Praze knihu "Někomu život, někomu smrt". Je tam unikátní poslední snímek dvojice Jan Kubiš-Jozef Gabčík, pořízený v Anglii 18. prosince 1941. Za necelých 6 měsíců oba padli za svou zemi v Resslově ul. v Praze. V knize se píše mj.: "Pět precizně vypreparovaných lebek a dvě čistě odříznuté hlavy Gabčíka a Kubiše, naložené ve skleněných válcích s konzervačním roztokem, posloužily Gestapu jako trumf u výsledků příbuzných parašutistů. Když nevypovídali, stačilo ukázat "exponáty" a zhroutili se. Gestapo popravilo 260 příbuzných. Neušetřilo ani těhotnou Františku Sivkovou-Valčíkovou, sestru jednoho z parašutistů. Ve speciálním útulku se z těhotných žen stával po porodu nepotřebný materiál, který byl zlikvidován. Za půlroční trvání útulku v něm přivedlo na svět dítě asi deset žen. Františka Sivková zemřela v plynové komoře v Mauthausenu 26. ledna 1943." --Konečně vyšla kniha o čs. parašutistech z východu. Autorem je Jiří Šulc z Historického ústavu Armády ČR a má název "Za frontou na východě", 344 stran. Kniha má velký počet originálních fotografií parašutistů a informace, které dosud nikde zveřejněny nebyly. Jeden ze snímků zachycuje skupinu 23 čs. parašutistů z východní fronty na nádvoří Pražského hradu 30.8.1945, po zádušní mši za padlé kamarády v chrámu sv. Víta. Celkem popsal autor činnost 136ti skupin vysazených na Slovensko a v býv. Protektorátu. Některé z nich byly početné, např. výsadek PROKOPIUK II, který operoval na východním Slovensku čítal 19 mužů. Výsadky vycvičené a řízené NKVD byly zpravidla jen jednočlenné. O výskytu parašutistů z východu na Moravě hlásil 5.9.1941 do Londýna plk. gšt. H. Píka a naznačil gen. Ingrovi, že se ve spolupráci se sovětskými orgány pokusí "dosáhnout kontroly těchto agentů na našem území". Píka se zmínil také, že se Sověti pokusili vycvičit na parašutisty celou tzv. suzdalskou skupinu a poslat ji na Slovensko a jinak; uvedl, že v této skupině měla většina komunistické smýšlení. --List MF D přinesl 19.6.2003 článek "Netušený objev mrazivé výplatní listiny", Autor Jan Gazdík píše, že se nedávno našla "výplatní listina" Gestapa /objevil ji Vojtěch Šustek/: 48 osob dostalo od Gestapa za pomoc při odhalení atentátníků celkem 20 milionů korun. Bylo rozhodnuto listinu neuveřejnit, protože vedle skutečných zločinců jsou tam i jména všech členů pražského hasičského sboru, kteří se za dozoru Gestapa účastnili dobývání kostela v Resslově ulici, jména tramvajáků, kteří atentát viděli a pod. Hasiči z daru od Němců radost neměli, peníze neutratili a po válce je předali čs. úřadům. Jejich velitel Jaroslav Klouček, byl/podle Čvančary/ "z jiného těsta": ten se stal pomocníkem Gestapa do té míry, že byl po válce postaven před soud a odsouzen. --Nejhorlivějším agentem Gestapa v r. 1942 byl převor maltézských rytířů Franz Werner Bobe. Udal desítky lidí; dokonce i Němce, kteří k němu chodili ke zpovědi. Dokonce asistoval při zatýkání pravoslavných duchovních, kteří parašutisty ukryli. Byl po válce čs. orgány pověšen. Podobně byli popraveni čs. občané Jaroslav Fiala, Antonín Nerač a býv. příslušník RAF Augustin Přeučil. --MUDr. Jindřich Žák /z Lučana a z Prahy/ potkal v červenci t.r. na luhačovické promenádě MUDr. Karla Jarolímka, 94, který jako první český lékař přijal na chirurgické ambulanci na Bulovce zraněného R. Heydricha. Malou ránu vlevo od páteře v bederní krajině /otevřenou a slabě krvácející/ ošetřil krycím obvazem. Dál pacienta převzal německý lékař prof. Dick a ten přivolał prof. Hohlbauma. Narkózu Heydrichovi při operaci dával český lékař dr. Honěk. Popsal později průběh operace. Ani jeden z českých lékařů neví, co se stalo s taškou, který zraněný Heydrich držel v ruce. /Dr. J. Žák nám napsal článek o tom, co se dělo na Bulovce 27. května 1942 a až do Heydrichovy smrti; jeho kopii jsme poslali historikovi J. Čvančarovi./

O skautech

Čestný Skautský oddíl Velen Fanderlika ze všech krajů ČR se sešel na svém VII. Sněmu ve dnech 4. a 5. září 2003 na sv. Hostýně u Kroměříže. Prostředí bylo perfektní /i pro nekatolíky/ a i počasí přálo. O plánování se postaral hlavně br. František Cigánek-ALBI z Přerova. Nejpočetnější byla Slezská družina, kterou vidíte na obrázku. /Z ní chybělo několik členů, jako např. br. Gavenda z Třince, br. Polák z Krnova a br. Vincour z Č. Těšína/. Sněmu předsedal br. Božetěch Kostelka-SAB z Brna.

Hrdinům jsme dlužni důstojný pohřeb

Za heydrichiády zahynulo mnoho našich občanů. Také můj srýc Miroslav Výborný byl postaven před popravčí četu na kobyliské střelnici v Praze (bylo mu 28 let). Tamtéž je jeho jméno uvedeno se jmény dalších lidí na pamětní desce. Uvádíte v MF DNES, že hlavy sedmi zabitých parašutistů odvezlo gestapo před koncem války neznámo kam. Požadoval někdy nás stát na Německo ostatky těchto statečných mužů? Domnívám se, že jsme svým hrdinům dlužni důstojný pohřeb či pietní zacházení s ostatky. Kdo jiný než stát by se o to měl postarat? Jejich příbuzní pravděpodobně žádají nejlépe, protože nacisté jich sáhli popraviti 260, přibližně 37 na jednoho parašutistu. A kam zmizely děti těhotných žen? Odpoví mi někdo na tyto otázky? Eva Výborná, Soběslav

Jeden ze statečných

Jaroslav Klemes

Bylo mu 18 let, když s kamarádem Čambalou prošli tzv. jižní cestou do Jugoslávie, kde dostali pasy a odsud pokračovali přes Řecko, Turecko, Sýrii až do Bejrutu. Lodi se dostali do Marseille, kde byli odvedeni. Po měsíčním vyvíjení odešli jako spojáci na frontu do severní Francie. Tam už zažili chaotický ústup a po splnění putování se dostali do Gibraltaru, kde se formoval konvoj 33 lodí, s nímž se v doprovodu pěti torpédoborců šťastně dostali do Anglie. Klemes se stal telegrafistou paraskupiny PLATINUM-PEWTER, která měla pomáhat domácímu odboji. S velitelem Nechanským (kterého komuniste nakonec popravili), Vyhnáskem a Pešanem odleteli z italského Brindisi a seskočili u Nasavrk. Po problémech se zachytými adresami konečně začali pracovat na Moravě, později se skupina rozdělila a Klemes s Nechanským zůstal ve Velké Běti u autodopravce pana Maleho, odkud vysílali všechny zprávy. Koncem války byli povoláni do Prahy, kde Klemes zajišťoval spojení s ce v Praze.

Kamarádi Jaroslav Klemes (vlevo) a Ludvík Čambala se setkali po válce zajišťovat spojení s ce v Praze.

Londýnem. „Po únorovém převratu jsem měl státní soud, devět měsíců jsem byl vyšetřován v pověstném domečku, nakonec jsem dostal 2 roky. Další rok v tábore nucených prací byla proti tomu selanka.“ vzpomíná legionář, který pak až do důchodu pracoval na podhradních místech ve stavebnictví.

Plk. Jaroslav Klemes je stále aktivní v místní org. ČSOL v Ústí n. Labem. Narodil se 31.1. 1922 ve Strážnici. V lednu 2004 mu bude 81 let./

Pouťorový exulant Jaroslav Skála, nar. 16.12.1924 v Nové Včelnici, bude brzy slavit "79". Neuvěřitelně! Od chvíle, kdy odešel do důchodu z fed. meteorologické služby, se nemůžeme na předpovědi počasí spolehnout! Byl výborným kuchařem /jeho specialitou byly houskové knedlíky! a hrával na kytaru. Od r. 1988 pisateli těchto řádků slibuje, že mu přes telefon zahraje tklivou píseň "Udělej mi křížek, maminko". Jinak je to správný chlap: v 60. letech pomohl v Torontě vést čs. vlčata, má krásnou rodinu a pomohl vychovat 4 vnoučata. MJ

Jsou domněnky, že cesta na západ v r. 1948, která vedla podél Černého potoka ze silnice č. 190 /vých. od Železné Rudy/ na Polom a bavorský Falkenstein, byla cestou klatovských skautů. Není známo, zda to Velen Fanderlik v říjnu 1948 věděl, ale tou cestou se dostal na západ. Před tím v červnu 48/ tuto trasu doporučil vydavateli t.l. -- Jiří Kafka-OWICO vydal k 25. výročí smrti vzorného skauta Vladimíra Koláře v roce 1990 brožurku tří svědectví jeho nejbližších přátel. Kolář byl 2x komunisty vězněn. Článek o něm vyšel i v "ČINU". Vláda Kolář-AKEIA se narodil 15. 4. 1928, o život přišel po tragické nehodě 23.9.1978. Skauti na něho nezapomínají. -- Letošní tábor brněnských fouglarovců u Pikárce na Žďársku vedl Miloš Vrašpír-BOBR.

Populární byly základy lasování. -- U firmy Canadian Tire byl letos k dostání nejmodernější stan pro 4 osoby /7 x 7 x 55"/ za \$99. Šikovnému skautovi stačí na postavení 5 minut. -- 5. odd. vodních skautů v Praze oslavil 90 let trvání. První schůzku svolal Jaroslav Novák-BRAŤKA 15.3.1913. V 50. letech byl komunisty šikanován, stejně jako za německé okupace. Zemřel 14.3.1956. Pokřik vodáků byl a bude: "Do čela, nepovol, bij se, vpřed-pět, pět, pět!" /Článek nám poslala Helena Borská-JITŘENKA z Ústí n. L./ -- BC-YUKON Jamboree letos proběhlo v Camp Byng /Robert s Creek, BC/. Sešlo se na 3.000 účastníků z Kanady a USA. -- Br. Miltner-JESTŘÁB /Švýcarsko/ nám poslal krásnou pohlednici ze IV. Srazu českých a slovenských exilových Old-skautů v St. Martin in Gries, Itálie. Bylo v říjnu t.r. -- Reportér "Reflexu" L. Kašpar navštívil 10 skautských táborů a sestavil názory 6ti lidí do článku "Skaut je Out?". /Kopii pošleme. -- Na hřbitově v Hejnicích u Železného Brodu jsou pochováni 2 členové skautské skupiny /Tomáš Hübner a Jiří Haba/. Esenbáci je zastřelili při dobývání jejich tajného bunkru v Jizerských horách, pod svahy Vlašského hřbetu 24.7.1949.

Z ČESKÉ REPUBLIKY A SLOVENSKA

Sdělení čtenářům na Slovensku:

Dobrovolné předplatné na rok 2004 lze poslat poštovní poukázkou typu "C" nebo v hotovosti na adresu:

Jaroslav Kašík, Kalinčiakova 23,
917 01 Trnava, Slovensko.

mem vyslechli projev býv. spoluvězně Otce arcibiskupa Karla Otčenáška z Hradce. Položili květiny u Památníku obětí komunistického režimu. Připomněli si, že za totality bylo uvězněno na 300.000 občanů a že nejméně 15.000 ve vězeních zemřelo.---Známý biochemik v oboru kolagenu položil základy k výrobě léků firmou ORLING v Ústí n.Orlicí, kde pracuje jako jednatelka pí Kateřina Dušková. Lék je užitečný při problémech kloubů. Jde o správnou výživu kloubů.---Poslanec-skaut Petr Bratský není soc.dem., ale ODS.Opravujeme tím

chybu.---Předseda Čs.ústavu zahraničního Jaromír Šlápota komentoval nedávný Týden zahraničních Čechů větou "Věřím, že zájem čelných představitelů stávající vlády bude pokračovat i nadále". Sdělil nám také, že na 31.října se připravuje slavnostní odhalení památníku TGM v San Petěrburgu, ve spolupráci s tamním českým konsolátem.---Blanka Kubešová ze Švýcar je kritická vůči prez.Klausovi.Domnívá se, že "jeho ctižádost a neskonale ješitnost činí z něho a komunistů spojence a způsobuje, že bere za vděk jejich podporu".---Nejvyšší soud připustil, že právně existují dva výklady restitucí. V kostce:vlastnictví chrání občanský zákoník a vlastnické právo nepodléhá promlčení /podle verdiktu z 3.5.2001/ a restituční zákon má přednost před zákonem občanským /verdict ze 30.8.2000/.Kdo se v tom vyzná?---Krajané z Chorvátska jsou i dnes ex-prezidentovi Havlovi vděční za to, že v předvečer krvavé občanské války v býv.Jugoslávii, a specificky v okolí Daruvaru, dokázal evakuovat kolonu velkých autobusů děti našich krajanů do býv.mládežnických ubytoven kolem Seče na Chrudimsku. Jednalo se asi o 400 dětí. Akce prý nebyla zveřejněna v českém tisku s ohledem na stará přátelství mezi Belehradem a Prahou.---Čtvrtletně vychází elegantní revue "Senát" za redakce Květy Kozákové.Red.radu vede Petr Pithart.Jsou v ní mj.B.Dušek,P.Pelant,J.Veis a S.

Historik-pracant Jaroslav Čvančara, se sešel s vyd.t.l. 14.8.03.

V Hořicích klidným životem žije pí Božena Kopecká; žila jako exulantka v Norsku a v USA, ale doma je doma! v Sokolovské a její 96.

Kyselová-Majovská. O ukázková čísla lze psát na: Kancelář Senátu, Valdštejnské nám.17/4, 118 01 Praha. Má 48 stran.Výhodné autobusové spojení mezi Prahou a Zlínem, přes Brno, obstarává pro krajanů firma HOUSE-CAR se sídlem ve Zlíně.Spojení umožní A.M.Fojtů, nezávislý novinář, Na Plavisku 1061/64, 755 01 Vsetín.---V.Jiříčka napsal článek o historii mlýnů ve Strášicích na Podbrdsku. Uvádí zajímavé podrobnosti o prvním mlýnu tam, který vznikl v 1842. Po několik pokolení byl v držení rodu Velvarských, později byl mlýnářem p.Mikulík.---Přítel přírody a ptáčků B.Neoral st.oslavil v Zábřehu své 70.narozeniny. Oslavilo 15 muzikantů a 60 jeho přátel v polovině července.---Nezávislý novinář V.Hynek/Písek/ byl tak dojat projevem p.kardinála Vlka na TV 13.8.03, že toho dne přestal kouřit! Kněz mluvil o pokoře před živly.---Kde vyšla kniha Z.F.Šedivého "Uranový Gulag".Rád by to věděl také K.Fischer, Unit 511, 2075 Amhersts Heights Dr., Burlington, Ont.L7P 5B8.---Vrcilického ul. v Šumperku má novou sochu L.Vivotové z King City: ženu s deštníkem a dítětem. Nový šumperský starosta Zdeněk Brož umělkyni fandí.---Pro nedostatek peněz nemají školy v Olomouci a okolí ve třídách portrét prez. Klause. Chyba!

A n k e t a

1. Co si myslíte o Česích a Slovácích žijících v Americe?
2. Stýkáte se s někým z nich?
3. Je (není) dobré udržovat s nimi kontakty a proč?
5. Stojí naše republika o tyto kontakty?

Bohuslav Hynek, státní zaměstnanec, 63 let

1. Jsou taci a onaci. Jedni vystupují vůči nám skromně a dělají nám ve světě svým umem a prací čest. Ty by se chtělo obejmout. Jiní jsou vůči nám zatrpklí, jako bychom my – a ne lidé před námi společně s historickými okolnostmi – způsobili jejich životní bolest. Ti na nás hůdněji, ve světě nás denuncují a vymýšlejí si, co všechno jsme povinni pro ně udělat a neděláme.

2. Mým nejbližším přítelem je pounorový emigrant Ing. Ladislav Kropaček, který si kdys, útrpkem za hranice zachránil život, neboť byl jeden z prvních, kdo se z Bartolomějské ulice (lorenzni expert) dostavili do Černinského paláce po pádu Jana Masaryka na dlažbu nádvoří. Cením si na něm mj. to, že i když se do republiky vrátil, nechodí k volbám, protože po 40 letech absence si, jak říká, netroufá rozhodovat, jak tu máme žít.

3. Se zahraniční větvi našeho národa je třeba udržovat těsné kontakty. Dávat jim najevo, že k nám patří, a taky poslouchat jejich dobře smyšlené rady. Hloupý Honza se proto do ciziny vypravil, aby pak doma zavedl novoty dále zluštětující naši dovednost. A naše dovednost je přece příslušná...

4. Stojí i nestojí. Posledních 50 let jsme žili v určitém civilizačním ghettu. Odvážnější z nás nyní své kontakty se světem včetně se zahraničními krajanů berou útokem, zatímco jiní – a je jich dost – mají z takové konfrontace obavy. A státní instituce? Ty mají kontakty s krajanů optimální zájem, vždyť kolik z nich se u nás od roku 1990 stalo ministry, velvyslanci, generálními řediteli atd.

"Český Dialog", č.9/2003.

Senátorka J. Seitlová byla během Týdne zahraničních Čechů v jednom kole a stačila na všechno. Nikdo by ji neřekl, že je dvojnásobnou babičkou! Spolupracuje dobře se svými kolegy-poslanci a s veřejným ochráncem práv JUDr.Otakarem Motejlem.---Na 4.000 bývalých mucků přišlo 6.9.na sv.Hostýn, aby se záj-

Populární primátor Mostu Vladimír Bártl uvítal 4.8. na radnici dva skauty, kterým se přiznal, že skautem sice nebyl, ale ke stylu skautského života tálhul. Byla to příležitost, aby mu za skauty v Mostě a okolí poděkoval br.V.Reiner-ROBIN /vpravo/ a aby mu Most /a dokonce i jeho hippodrom/pochválil Mirko Janeček-AKI z Pardubic a z Mississaugy v Kanadě.

Není pochyb o tom, komu během pobytu v USA fandil spisovatel Jan Beneš, t.č.poblíž Dobříše. Je hybnou silou v pozadí "Nového Polygonu".

Zajímavou kombinaci zálib si vymyslel P.Josef Pazdera v Dobřenicích u Hradce: v kostele káže dvounohým ovečkám a za kostelem chová plnokrevné koně pro potěšení své a místní mládeže.

Šupka je 5. laureátem Ceny města

V pondělí 12. května byla v prostorách Reduty předána Cena města Uherské Hradiště za rok 2002. Jejím držitelem se stal první porevoluční starosta města ing. Ladislav Šupka. Svou funkci vykonával od roku 1990 až do loňských listopadových voleb. Od té doby je oficiálně v důchodu. "Je to zvláštní pocit mít na všechno takík čas," svěřuje se dnes už bývalý starosta. "Mám trochu obavy, abych tím časem neztrácel plynutí, ale snad to bude jen otázka jakého nového způsobu života."

Téměř půl roku poté, co opustil starostenskou kancelář uherskohradištské radnice, vzpomíná Ladislav Šupka na dobu, kdy se podílel na rozvoji města. "Nejvíce práce se u dělalo asi hned v tom prvním volebním období, ale navenek to, bohužel, nebylo vidět. Na velké opravy v té době ještě nebyly peníze, a tak jsme se soustředili spíše na technický stav městského majetku a práci na regeneraci městské památkové zóny. Viditelné se to projevilo po roce 1994, kdy se nám podařilo zrekonstruovat Zelný trh. Prostřední ulici a zejména Mariánské náměstí. Později se přidala i Stará radnice." Nemilé vzpomínky vyvolává snad u všech Hradišťanů rok 1997, konkrétně letní povodeň. "Uvědomili jsme si, že Uherské Hradiště není hrázemi regulované Moravy až tak chráněno a navíc jsme zjistili, že rozhodně nejdeme na takové pláce, jak si možná mnozí myslí. Do Hradiště virhla voda a než zase zmizela, trvalo to i několik týdnů." Ani během svého posledního starostenského období si Ladislav Šupka na nedostatek práce stěžovat nemohl. Město zahájilo rozsáhlou rekonstrukci sportovního areálu, dobudovalo průmyslovou zónu na Jaktářích a připravovalo se na převzetí kasáren po odchodu vojáků. "Velkým úspěchem bylo, že do roku od odchodu poslední posádky jsme se dohodli s Ministerstvem obrany na převodu celého majetku pul-

mest. Důležité rovněž je, že se už dnes ví, jak by se dal mělo postupovat při využití tohoto areálu. Také se nám z velké části podařilo dokončit regeneraci městské památkové zóny, která vyvrcholila slavnostním znovuvytvářením Reduty na podzim roku 2001."

Symbolicky právě v Redutě převzal Ladislav Šupka Cenu města Uherské Hradiště za rok 2002. Poblíž hradu má příslušníci Uherské Hradiště slední řadě také přátelé a rodinu.

• narozen 15. srpna 1940 v Uherském Hradišti
• absolvoval VŠ zemědělskou v Brně
• do roku 1990 pracoval jako zemědělský inženýr
• 1990 - 2002 starosta města Uherské Hradiště
• je ženatý, má dvě děti a dvě vnuky
• rád jezdí na kole a jeho velkou neřestí je kouření dýmky

ČECHOSLOVÁCI V ZAHRANIČÍ Pro diplom si veterinář přiletěl z Austrálie

Sokolem odchovaná Lucie Váchová, nar. v r. 1984 v Příbrami, se stala nedávno MISS CZECH REPUBLIC. V Tyršově domě v Praze ji za účasti novinářů přijal dnešní starosta ČOS ing. M. Pleška. Lucie darovala Sokolu Příbram 100.000 Kč. Na nákup náradí. Pěknou fotografii přinesl "Věstník Sokola Sydney". --Německá firma v Hamburku verbuje profesionály z ČR do Kanady. Počáteční poplatek je 50 eur. --Údržování Muzea J.A. Komenského v Naardenu přijde na 2 miliony Kč. Očekává se, že vypomůže vláda ČR. --Pavel Tigris se narodil v Praze jako Pavel Schönfeld. Po listopadu 89 se stal s pomocí prez. Havla ministrem kultury. Byl to vynikající novinář. Na náhrobku má slova "Nikomu neublížil". Odesel ze světa dobrovolně, když zjistil, že mu ubývají všechny síly. Jeho životní data: 27.10.1917-31.8.2003. --Při budování "Batova města" Bataguassu v Brazílii se zasloužil Vladimír

Romana Rychlíková

Brno • Pro Zlatý diplom absolventa Vysoké školy veterinární v Brně, který právě dnes uděluje Veterinární a farmaceutická univerzita absolvěním po padesáti letech od promoci, si přiletěl z daleké Austrálie. Země protinozů přitom zdaleka není jediným místem, kam veterinář bez hranic během své pětileté praxe v exilu zavítal. Renomovaný specialista na chov skotu a ovci Miloš Ondrášek totiž po svém odchodu z vlasti působil například v Tanzanii, Botswaně, Vietnamu či na ostrově Papua Nova Guinea. Právě zde navštívil končiny, kam noha bělocha dosud nevkráčela.

„Po absolutoriu školy jsem byl v padesáti letech umístěn do

severních Čech. Jako brněnského patriota mne to však stále táhlo na Moravu. Když jsem se po čtyřech letech čekání dozvěděl, že pro práci v brněnské zoologické zahradě nejsem dost politicky spolehlivý, mra trpělivostí přetekl. Stony, lvy a žirafy jsem proto navštívil přímo v jejich domovině,“ vzpomíná muž, jehož domá adresa je více než tři desítky let v Melbourne.

Nejdříve ale na sklonku sedesátých let pracoval jako československý expert ve východoafrické Tanzanii, odkud se po jednadva- cátém srpnu s rodinou přestěhoval do Austrálie. Jako odborník na federálním ministerstvu zemědělství se ve službách jejího Veličenstva královny Alžběty během let dostal k práci veterináře v místech pro bělocha značně

FOTO: LUDMILA STERNIK

exotických. „Ve vitrozemských horách Nové Guiney jsem viděl vesničky, které měly u jednoho prsu sající dítě, u druhého sající se. Pronikl jsem do míst, kde

domorodci ještě nikdy v životě neviděli koně a myšleli, že je to velký pes. Vynikající školou pro veterináře byla i africká poušť Kalahari, kde jsem mohl sledovat interakci mezi divokými a domácími zvířaty.“ říká muž, pro něhož je veterinární lékařství životním posláním.

I po desetiletích života v exilu se Miloš Ondrášek z devěta- dvanácti procent cítí být Čechem, ale jak sám říká, doma je tam, kde má práci a rodinu. „Během své profesionální kariéry jsme se na světových kongresech setkávali s lékaři z jedné i z druhé strany železné opony. Byli mezi nimi lidé vynikající i ti, o nichž se to říci rozhodně nedá. A podobně se to má i s exilem. Je přesně takový, jako je národ,“ mluví dnešní oslavenec.

Králem sýrů na Tasmánii

Věřili byste, že Tasmánie, ostrov nedaleko Austrálie, patří k sýrařským velmocím? Velikou zásluhu na tom má Čech Milan Vyhňálek. V rodné Hnánici měl kdysi převzít statek, ale místo toho odešel studovat mlékařskou školu do Kroměříže. A tam ho zaujala výroba sýrů. V roce 1950, kdy mu bylo pětadvacet, emigroval do Austrálie. Činorodý přistěhovalec pak na Tasmánii během pěti let vybudoval továrnu na sýry, kterou pojmenoval Lactos. Vyhňálek zde uvedl uromadur a další aromatické sýry, třeba i olomoucké tvarůžky. Navzdory prvotnímu odporu, ba dokonce opovrzení ze strany odběratelů právě s tímhle novým artiklem prorazil. Stal se i významným dodavatelem sýrů do Japonska a Spojených států. Všeobecně uznávaný sýrařský král ostrova se dočkal titulu tasmánského Muže století.

Milan Vyhňálek, výrobce sýrů

„Neberu slovo porážka,“ komentuje Milan Vyhňálek svůj mimořádný obchodní úspěch. Za mot- to si vybral větu: Poraže- ný jde vždy stejnou ces- tou, zatímco vítěz se snaží hledat i jiné cesty. V roce 1981 firmu Lactos prodal a zanedlouho zahájil výstavbu mléčné farmy a menší sýrárny. Milan Vyhňálek, jenž za měsíc oslaví osmadesáté narozeniny, dnes vlastní už jen sýrárnu. „Na Tasmánii je mi dobře, ale moje srdce zůstalo české,“ tvrdí Milan Vyhňálek, který s rodnou zemí udržuje pravidelný kontakt. „Dvakrát týdně si telefonuju s českými přáteli,“ říká. Pochopitelně perfektní češtinou.

Kupují či vyměňují pohlednice, známky, bankovky, dopisnice, mince atd. s celým světem.
J. Kríž, -50724 Dětenice 25, ČR.

NAŠI V USA

V Englewoodu na Floridě zemřel ve věku 79ti let Jiří Horák. V "LN" se s ním rozloučil Jiří Loewy z Wuppertalu. --Orel v exilu vznikl z podnětu arch. Vlad. Richtra v srpnu 1954 v Chicagu, IL., ač první pokus byl v lágru Murnau v březnu 1949. --"MFD" přinesla článek "Neuvěřitelný život Oty Rambouska", který fungoval jako chodec pod falešným jménem F. Damica z Plzně. Po zatčení StB přežil Mírov a Leopoldov. Při teroristickém útoku v New Yorku 11.9.2001 ztratil vlnka Lukáše. --Čtvrtá kniha fotografií pod názvem "Vanishing" je tak znamenitá, že ho v USA nazývají nejlepším fotografem za posledních 10 let. Antonín Kratochvíl se sám označuje za dobrodruha a pochází z Lovosic. --Vyšel pěkný článek "Meda Mládková sběratelka ze mlýna". Operuje v Praze na Kampě galerii Kupkových a jiných obrazů, narodila se v r. 1919 v Zákupích u České Lípy. Žije střídavě v Praze a v New Yorku. --O M. Albrightové vyšel článek "Pracovala jsem víc, než muži". Při autc- graniádě své nové knihy v Praze, naznačila, že se vrátí do politiky, až se k vládě v USA dostanou demo- kratie a nahradí dnešní republikány. --Matusku opět operovali. Má něco s tlustým střevem a narodil na Floridě. --"V Česku plave, ve Švédsku se žení, v Americe pracuje". Článek pojednává o českém kraulařovi Janu Vítazkovi. Pochází z Pardubic. --Ročně žádá o visa do USA na 30.000 Čechů. Jejich konsulat v Praze všechny nové žadatele důkladně prověřuje. Je známo, že v USA se nelegálně pohybuje na 150.000 Če- chů! --V. Havel dostal nejvyšší americké civilní vyznamenání. --Premiér Špidla navštívil krajany v Houstonu, TX. Po té manželé Špidlovi byli v Miami. --Senátorka J. Moserová měla zajímavý proslav během SVU konference v Cedar Rapids, Iowa koncem června. 30. října bude tam řečnit český ambasador Martin Palouš. --Bobina Marková z Pardubic žije v Denveru, CO. --Nejznámějšími Čechy v USA jsou: hoke- jista Jágr, hudebník Jan Hammer, 55 a modelky Eva Herzigová, 30 a Karolina Kurková, 19. --Blanka a Cyril Příkazští poskytli svou velkou chatu v Union Peer, MI. k dispozici letnímu táboru dětí z České školy kard. Berana v Chicagu. Tábor vedli manželé Slívovi. --J. Fuchsová z LA prosazuje korespondenční účast krajanů ve volbách v ČR. --V USA zemřel 2.3.03 Jan R. Páchl. Jeho otec měl do- ma /v Modřanech/ čokoládovnu. Syn Jan si v 50. le- tech v Montreálu vybudoval podobnou továrnu. V 18ti letech vyhrál v Pardubicích tenisové junior- ky. --Max Svoboda, CA hledá Ottu a Nađu Hofmanovi a býv. atleta Slávie Holečka. Snad žijí v Austrálii? --V Miami besedoval s krajany Tomáš Hašler, syn K. Hašlera, známého písničkáře. --Hokejista R. Šmejlík, S. Neckář a Petr Bonda se rozhodli permanentně žít v USA. Prý k vůli dětem. D. Hašek má s dětmi podob- ný problém, ale zatím se nerozhodl. --V Sarasotě, FL zemřel MUDr. Ladislav Fischmeister, 19- 23-2003. --Známy am. admirál Apollo Souček/21.2.1897-22.7.1955/ se nikdy netajil tím, že jeho předkové byli z Kolína. První družice, která přistála na Měsíci byla pojmenována po něm. Milan a Zlata Hejdukovi měli dvojčata.

Po boku amerických prezidentů

Frederic Vincent Malek je vedle bývalé ministryně za- hraničí USA Madeleine Al- brightové druhou nejvlivnější oso- bou s českými kořeny ve Washing- tonu. Šestadesátiletý Fred Malek, který se narodil v Berwynu nedaleko Chicaga, se jako mladík rozhodl pro vojenskou kariéru. Absolvoval elitní armádní akademii, sloužil ve Vietnamu a přes Harvardovu uni- verzitu to dotáhl až na prezidenta celosvětové sítě luxusních hotelů Marriott. Za osm let ve funkci do- kázal zvýšit zisk firmy čtyřnásob- ně. Pod jeho vedením zaznamenala citelný růst i společnost North West Airlines, stejně jako finanční fondy, které založil v devadesátých letech. Malkov politické aktivity jsou ješ- té zajímavější. Postupně pracoval pro čtyři americké prezidenty - re- publikány Nixona, Forda, Reagana a George Bushe staršího. V současnosti se Malek vedle poli-

Vincent Malek, vlivný a bohatý

tických a ob- chodních akti- vit snaží znovu získat pro Washington nejvyšší sou- řěž v ameri- kem národním sportu base- ballu. „Máme peníze i pod- poru města. A stojí za námi ti správní lidé,“ pro- hláší se důstojnickou razancí. Me- zi „správnými lidmi“ lze využít i nynějšího prezidenta George W. Bushe. Kdysi spoluvlastníci basebal- lový klub Texas Rangers. A díky Malkovi se investice mladému Bus- hovi několikanásobně vyplacila. Fred Malek je také ve vedení Spo- lečnosti přátel České republiky v Americe. „Mám český původ.“ ří- cá hrdě. „Moji předkové se do Ame- riky přistěhovali v polovině devate- nátého století z Čech.“

tických a ob- chodních akti- vit snaží znovu získat pro Washington nejvyšší sou- řěž v ameri- kem národním sportu base- ballu. „Máme peníze i pod- poru města. A stojí za námi ti správní lidé,“ pro- hláší se důstojnickou razancí. Me- zi „správnými lidmi“ lze využít i nynějšího prezidenta George W. Bushe. Kdysi spoluvlastníci basebal- lový klub Texas Rangers. A díky Malkovi se investice mladému Bus- hovi několikanásobně vyplacila. Fred Malek je také ve vedení Spo- lečnosti přátel České republiky v Americe. „Mám český původ.“ ří- cá hrdě. „Moji předkové se do Ame- riky přistěhovali v polovině devate- nátého století z Čech.“

tických a ob- chodních akti- vit snaží znovu získat pro Washington nejvyšší sou- řěž v ameri- kem národním sportu base- ballu. „Máme peníze i pod- poru města. A stojí za námi ti správní lidé,“ pro- hláší se důstojnickou razancí. Me- zi „správnými lidmi“ lze využít i nynějšího prezidenta George W. Bushe. Kdysi spoluvlastníci basebal- lový klub Texas Rangers. A díky Malkovi se investice mladému Bus- hovi několikanásobně vyplacila. Fred Malek je také ve vedení Spo- lečnosti přátel České republiky v Americe. „Mám český původ.“ ří- cá hrdě. „Moji předkové se do Ame- riky přistěhovali v polovině devate- nátého století z Čech.“

Z Kalifornie jde řídit podporu malým podnikatelům

Vládní agentura CzechInvest po- volala domů Radomila Nováka (35), který dosud řídil pobočku agentury v Kalifornii. Stal se zněj- náměstek a bude mít za úkol, aby na podporu, kiero CzechIn- vest dosud dává hlavně zahraničním investorům, dosáhl také českých podnikatelů. Bude také po- máhat podnikatelům, aby dosáhl na nové fondy z EU.

Old West Stamp Shop

Established 1953
COMPLETE LINE OF PHILATELIC SUPPLIES
TONY & CECIL CIFKA
ROOM 233 UNIVERSITY BLDG (303) 629-5182
910 16TH STREET DENVER COLORADO 80202

Solidní firma, která Vás nezklame!

Nový POLYGON český zahraniční časopis

pořádavatel sloučených dvouměsíčníků REPORTER ve Švýcarsku a ZAPAD v Kanadě, nástupce časopisu POLYGON.
Má čtenáře po celém světě. Reflektuje dění v České republice očima českých a zahraničních dopisovatelů. Vychází 6x ročně v rozsahu 96 stran.

Vydává Nakladatelství PRIMUS. Vězeňská 7, Praha 1, 110 00
Ceny předplatného vč. poštovného: CZK 720 / CHF 59 / EUR 40 / USD 53 (či ekvivalent v jiné měně)
Tel. a Fax: 00420-222 328 032, e-mail: casopis@primus.cz

Měsíčník moravského humoru

"TRNKY-BRANKY", Box 55
763 12 Vizovice, ČR.
US\$10 za rok..

Neberte život příliš vážně, stejně z něho nevyváznete živí. E. Hubbard

Přátelé jsou jako nasolené olivy - čím starší, tím lepší. Japonské přísloví